

Plan- og bygningsetaten
INTERN POST

Deres ref:
200904584-2

Vår ref (saksnr):
09/764

Saksbeh:
Hogne Langset, 23 46 02 58

Dato: 27.05.09

Arkivkode:
840

REVIDERT FORSKRIFT OM KONSEKVENsutREDNINGER PÅ HØRING. BYANTIKVARENS UTTALELSE

Vi viser til høringsdokumentene, med vedlagt oversendelsesbrev av 04.05.09 fra Plan- og bygningsetaten. Vi viser videre til telefonsamtale 25.05.09 og aksept for utsatt uttalelse.

Av kapasitetsårsaker ser Byantikvaren dessverre ikke mulighet for å vurdere alle deler av materialet. Vi vil imidlertid ta tak i noen hovedpunkter med direkte relevans for oss.

Etter gjeldende forskrift skal regulerings-/bebyggelsesplaner konsekvensutredes hvis de faller inn under forskriftens § 2 eller §§ 3 og 4. Oppfangskriteriene for kulturminner/kulturmiljø i § 4a er videre spesifisert i veileder T-1170. Byantikvaren vurderer dagens forskrift til i hovedsak å fungere tilfredsstillende.

Planlovens §§ 12-2 og 12-3 i relasjon til § 4-2

Ny forskrift beskrives som en utvidelse av dagens virkeområde, samtidig som den tilpasses ny planlov. Krav om konsekvensutredning av planer skal i ny planlov følge §§ 4-2, 12-2 og 12-3. § 4-2 stiller krav om utredning for regionale planer, kommune(del)plan, samt for reguleringsplaner som kan få vesentlige virkninger for miljø og samfunn. Etter § 12-2 skal område-reguleringer konsekvensutredes om de "innebærer vesentlige endringer av vedtatt arealdel av kommuneplan", mens etter § 12-3 skal detaljreguleringer utredes om de "avviker vesentlig fra vedtatt arealdel av kommuneplan eller områderegulering".

Byantikvaren har i utgangspunktet forstått lovens §§ 12-2 og 12-3 som innsnevrende presiseringer av utredningskravet for reguleringsplaner i § 4-2. Av ny forskrift får vi imidlertid inntrykk av at dette ikke er tilfelle, ettersom §§ 12-2 og 12-3 utdypes i forskriftens §§ 2d, 3c og 3d, mens gjeldende forskrift § 3, 1. a)-g), som stiller krav til utredning for reguleringsplaner etter oppfangskriteriene i forskriftens § 4, i tillegg videreføres uendret som ny § 3a og b. Hvis disse paragrafene ikke skulle gjelde uavhengig av §§ 3c og 3d ville forskriften slik den for øvrig er utformet ført til en radikal innsnevring, og enten krav om en helt annen detaljeringsgrad for Oslos kommuneplan og kommunedelplaner, eller at kulturminnekriteriene

Byantikvaren

Postadresse:
Postboks 2094 - Grønnerløkka
0505 Oslo

Besøksadresse:
Maridalsveien 3
0178 Oslo

Sentralbord: 02 180
Publikumsservice: 23 46 02 95
Telefaks: 23 46 02 51
E-post: postmottak@
bya.oslo.kommune.no

§ 4a i praksis bortfalt for det alt vesentligste av reguleringsplaner innen byggesonen. Det mottatte høringsnotatet hadde her tjent på en mer lettforståelig presisering av lovforståelse og relasjon mellom lov og forskrift.

Reguleringsplaner med vesentlig endring fra overordnet plan

Ny forskrift §§ 3c og 3d stiller krav om konsekvensutredning for område- og detaljplaner hvis de har vesentlig virkning på miljø og samfunn jf. § 4, også i de tilfellene hvor de ikke faller inn under oppfangskriteriene i vedlegg II. Byantikvarens ser at dette kan være tjenlig, men bestemmelsen fordrer da samtidig en større fleksibilitet i skjønsmessig vurdering av oppfangskriteriene i § 4a enn det dagens veileder T-1170 åpner for. Bestemmelsen aktualiserer behovet for revisjon av denne veilederen.

Unntak etter utredning på overordnet plannivå

Dagens unntak for vei- og jernbanetiltak utredet på tiltaksnivå i kommune(del)plan foreslås utvidet til å gjelde generelt (i § 2, annet ledd). Bestemmelsen er i utgangspunktet interessant, men Byantikvaren har vanskelig for å se at den får anvendelse i Oslo uten at dagens overordnede og strategisk orienterte kommuneplan- og kommunedelplanarbeid legges om. Dette gjelder også foreliggende utkast til Kommunedelplan for byutvikling og bevaring, som utreder hensyn og setter generelle utbyggingsrammer på et overordnet miljønivå uten kobling til kriteriene i forskriftens § 4. Selv ikke kommunens større reguleringsplaner som for eksempel soneplanen og småhusplanen synes å ha et utrednings- eller detaljeringsnivå som tilfredsstillende forskriftens unntaksbestemmelse.

Vi gjør her også spesielt oppmerksom på kriteriet (i forskriftens § 4a, siste ledd) om utredningsplikt der: ”...*hvor det [...] er stor sannsynlighet for å finne automatisk fredete kulturminner som inngår i et kulturmiljø med stor tidsdybde, ...*”. Unntaket i forskriften synes å forde at i hvert fall en innledende arkeologisk vurdering (jf. kulturminneloven § 9) er blitt foretatt alt på overordnet plannivå.

Med hilsen

Marte Boro
Byantikvar

Hogne Langset
avdelingsleder